

'Wat zie ik nou, wat zie ik nou?'
Sep het stokstaartje krabt zich achter zijn oor.
Tussen het zand en de stenen ligt iets bruins. Of is het oranje?
Sep bukt en ruikt.
Hij smult van spinnetjes en slakken, maar dit ziet er pas echt lekker uit.

Verderop rent een groep stokstaartjes achter een grote sinaasappel aan.
De één geeft een duw en de ander een schop.
Heuvel op, heuvel af.
'Mag ik jullie iets vragen?' roept Sep. 'Ik heb iets raars gevonden, iets raars.'
Sep hijgt als hij ze eindelijk heeft ingehaald.
'Kijk, het is bruin. Misschien wel oranje. Kun je dit eten?'
'Je bent zelf raar,' zeggen de stokstaartjes. 'Dat is een wortel.'

Sep bekijkt de gevonden wortel. Voorzichtig bijt hij het topje eraf.
Dan is het opeens feest in zijn kleine buikje. Zoiets heeft hij nog nooit geproefd.
Het smaakt nog lekkerder dan een spinnentaartje of slakkengebak.
Sep veegt de wortel schoon en geeft hem wel tien kusjes.

'Jullie hebben vast ook honger. Lusten jullie ook een hapje, een hapje?'
'Bah!' roepen de stokstaartjes. 'Je hebt eraan gelikt!'
Sep veegt snel de kusjes eraf.
Maar de stokstaartjes rennen alweer weg.

Sep ziet de sinaasappel gaan, heuvel op en heuvel af.
'Ik wil ook meedoen! Dat wil ik ook!'
'Nee, liever niet!' roepen de stokstaartjes terug.
'Oké,' zegt Sep. 'Kijken is ook leuk. Best leuk.'
Hij rent met de stokstaartjes mee.
Ze kijken boos. 'Jij zou niet meedoen.'
'Ik kijk alleen maar.' Sep rent mee en volgt de sinaasappel. 'Ik kijk.'
Dan staat hij opeens stil. Hij krijgt een geweldig idee.
'Mag ik jullie vriendje zijn?'
Maar geen van de stokstaartjes geeft antwoord.
Daar gaan ze alweer. Ze rennen rondjes achter de sinaasappel aan.
Heuvel op, heuvel af.

Elke keer als de sinaasappel langs Sep hobbelt, springt Sep juichend mee.
Wat een leuk spel is dit.
Maar de stokstaartjes kijken steeds bozer.
'Jij staat in de weg!'
Sep hoort het niet. Hij rent alweer achter de sinaasappel aan.

'Stop!'
De grootste stokstaart is pal voor Sep gaan staan.
'Zag je hoe hard de sinaasappel ging?' zegt Sep.
'En ik kan nog harder. Heel hard. Wil je het zien?'
Sep legt de wortel op de grond. Dat rent sneller.

De grijze stokstaart zucht.
'Weet je wat de beste plek is om de sinaasappel te zien?'
'Nee?' Sep kijkt naar alle kanten. 'Waar, waar?'
De grijze stokstaart wijst met zijn zilvergrijze poot naar de heuvel.
'Daar. Ver weg van ons.'

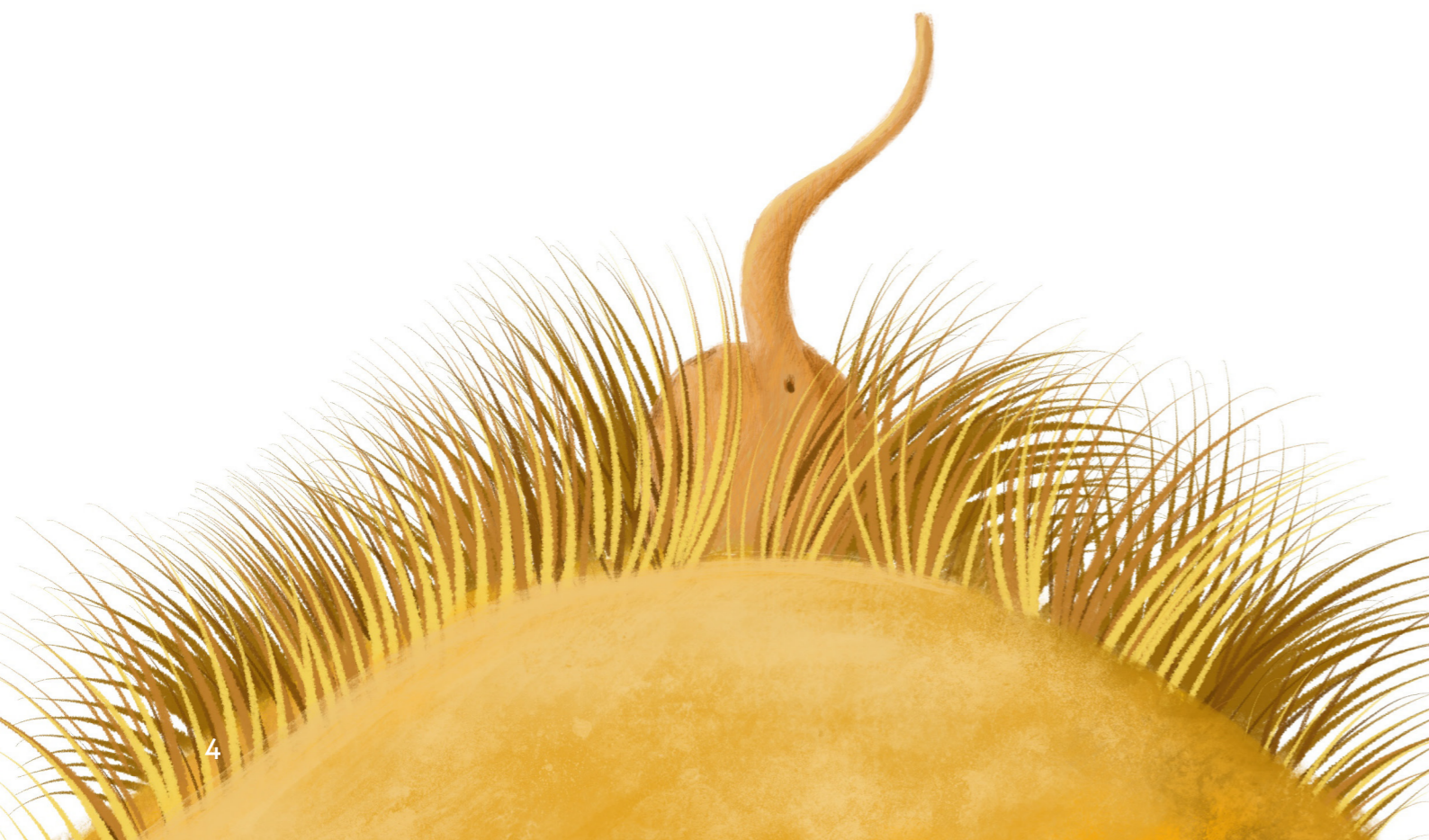

Sep bekijkt de heuvel met de dikke boom.
Echt? Dat wist hij helemaal niet.
Sep huppelt er snel naar toe.
De grijze stokstaart draait zich om naar de anderen.
'Vlug. Wegwezen.'

Ondertussen probeert Sep verschillende plekjes op de heuvel uit.
'Moet ik hier gaan staan? Of hier? Of hier?'
De grote grijze stokstaart ziet de wortel liggen.
Hij slingert hem ver weg.
'Daar!' roept hij.
'Waar, waar?' vraagt Sep geschrokken.
Hij kijkt in het zand. Waar is zijn wortel nou gebleven?
Sep loopt langs het slingerpad.
Hij zoekt tussen de graspollen op de heuvel.
Maar nergens ziet hij iets bruins liggen.
Er ligt ook niets dat een oranje kleur heeft.

'Zocht je dit toevallig?'
Sep kijkt om. Wie zei dat? Van wie was die zware stem?
Bij de dikke boom staat Olifant.
Hij knijpt zijn ogen een beetje dicht tegen de felle zon.
Zijn dikke ribbelslurf wijst omhoog.
'Dat daar. Zocht je dat?'
Er steekt iets bruins uit over de rand van de kronkeltak.
Het lijkt wel oranje.
'Daar is ie!' juicht Sep. 'Het is hem!'

Hij probeert Olifant te knuffelen, maar Olifants grijze poot is veel te breed.
'Dat is een wortel,' zegt Sep. 'Wist je dat?'
Hij stuitert om Olifant heen.
Olifant trekt zijn wenkbrauwen omhoog. 'Ben jij altijd zo druk?'
'Wil je hem voor me pakken?' vraagt Sep. 'Wil je, wil je, wil je?'
Olifant zucht. Hij maakt zijn slurf zo lang als hij kan.
'Lukt niet.'
'Dan mag jij ook een stukje.'
'Ik kan er niet bij.'
Sep rent om de boom heen. Dan staat hij weer naast Olifant.
Hij doet zijn pootjes naar voren.
'En als ik je optil?'
Olifant schudt met zijn grote oren.
Sep waait bijna om.
'Jij bent niet de allerslimste, geloof ik,' zegt Olifant.
Sep staart hem aan. 'Wat bedoel je, wat bedoel je?'
Olifant haalt diep adem. 'Nee dus.'
Dan dreunt hij met zware stappen weg.

Sep holt achter Olifant aan.
'Wat doe je nou? Waar ga je heen?'
'Let op,' zegt Olifant.
Hij gaat opeens overeind staan en draait
een rondje op één poot.
'Wat knap! Hoe doe je dat?' vraagt Sep.
Olifant kijkt stoer.
'Dat is ballet. Ik ga mijn vrienden vragen
of ze mee willen naar balletles.'
Sep springt op.
'Ik wil wel, ik wil wel.'
Olifant denkt na.
'Ik denk niet dat jij een vriend van mij
bent.'
Sep schrikt. 'Niet?'
Olifant haalt zijn enorme schouders op.
'Ik weet niet eens hoe je heet.
En als iemand je vriend is, dan weet je
dat toch wel?'
Hij stampt fluitend de heuvel af.
Het kwastje van zijn staart zwaait
vrolijk heen en weer.

Sep staat na te denken.
Kun je een vriendje hebben, maar zijn
naam niet weten?
Want Sep wil best het vriendje van
Olifant zijn.

'Ik heet Sep, hoor,' zegt hij. 'Sep met een S.
En ook een E en een P. Die ook. Anders is het geen Sep.'
Maar Olifant is al op het grote pad, met de heuvels achter hem.

Sep draait zich langzaam om naar de boom.
Op de tak steekt nog steeds iets uit dat tegelijk bruin en oranje lijkt.
'En mijn wortel dan?' roept Sep.
'Blazen!' schreeuwt Olifant zonder om te kijken.

Sep staart naar de wortel.
Echt? Help dat? Dat wist hij helemaal niet.

